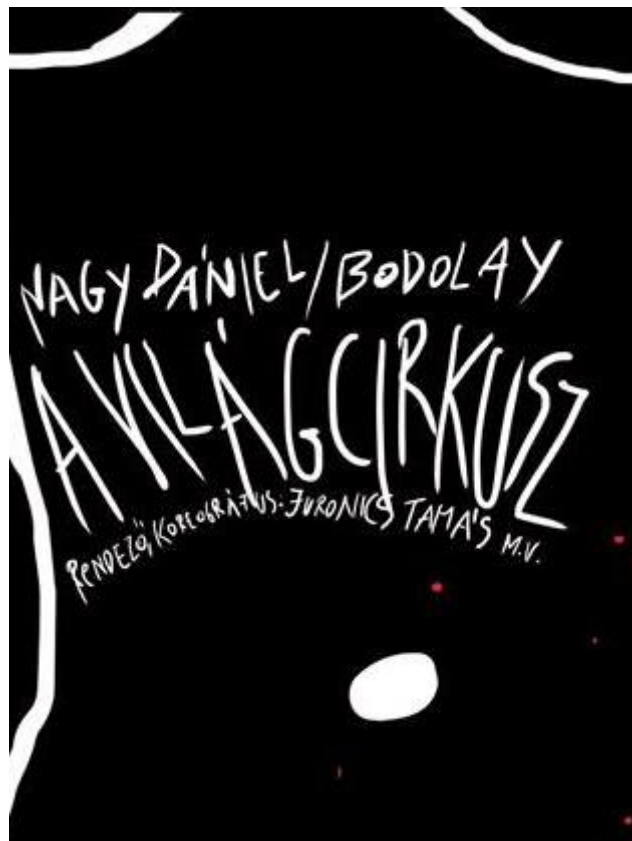

színház.net

DRÁMAMELLÉKLET 2014. május

Nagy Dániel / BODOLAY

A 14/19-es VILÁGCIRKUSZ

Az eredeti regény „CIRKUSZ” címen 1926-ban jelent meg, az Erdélyi Szépmíves Céh kiadásában, Kolozsváron.
– Azóta sehol.

A lehetséges összevonásokat az & jel jelzi. Számfüggő direktoroknak:
11 beszélő férfi, 1 csodálatos nő, 1 kislány, táncosok, gyerekek, kórusok.

Szereplők & mellékszereplők:

ANGYAL & PAP & xy

ISTEN, az Isten

BELZEBUB, az ördög

HALÁL

REMIKE, a csodanő, olykor Rémikének is hívják

WILLIAM, a frenetikus Bohóc & A KOMOLY KOMÉDIÁS

PINKÁR, a díjbirkózó és éltáncos & xy

LAKÁJ & SEKRESTYÉS & FŐPARANCSNOK & xy

FŐKATONA & FŐCSENDŐR & ŐR & xy

FŐORVOS & NÉMA KOCSIS & A BÍRÓSÁG ELNÖKE & xy

GRUNCSER ALADÁR, *a lezuhant féllábú pilóta, önálló fejjel & xy, & utóbb: RAB, a Krisztusok pincéjében*

FŐSOROZÓTISZT & FŐÜGYÉSZ & xy

GABÍDUSZ, *a szőke leányka-angyal (12 éves)*

KÓRUSOK:

AZ ARTISTÁK KÓRUSA

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

A HALÁLRAÍTÉLTEK KÓRUSA

AZ ASSZONYKÓRUS

A PUCÉR ANGYALI KVINTETT & ANGYALI KÓRUS

A KATONÁK KÓRUSA

A HALOTTAK SEREGE

AZ UTCAGYEREKEK KÓRUSA

A 7, azaz hét művész-artista „xy” néven – az I. / 1. jelenet meghajló/szöveges résztvevőit jelzi.

Hálás & külön köszönet a Fölfedező-Megrendelőknél:

Dimény Leventének és Juronics Tamásnak.

Valamint az élő Ady Endrének,

fiatalon meggyilkolt nagy elődjének,

és a Villont éltető F. költőnek a kölcsönvett sorokért. – B.

PROLÓGUS jellegű előjáték

AZ UTCAGYEREKEK KÓRUSA *(a gyülekező Közönségnek, persze rendes, élő cirkuszi fűvószenekarral)*

CIRKUSZ!

A VILÁG LEGHIRESEBB CIRKUSZJÁTÉKA

EGYETLEN ELŐADÁS!

DÍSZELŐADÁS – BELÉPTI DÍJ NINCS!

FÖLLÉPNEK:

Az említettek tusra meghajolnak: a William-Pinkár-Remike trió, valamint a 7 azaz hét XY – értelemszerűen némelyikük több főművészt adván

WILLIAM, a bohóc

NIKOLAUSZ, a medvetáncoltató

PINKÁR, a díjbirkózó

EMANUELUSZ, a csodálatos zenevirtuóz

CARRIÓ, a gumiember

VILLEKON, a szép kígyóbüvölő

GEORGIE, a nőimitátor

PETREÁSZ, a késnyelő

DÍNE, a kötél táncos

BOLUGER, a jós

BALAGA, a síróművész

TRUGEL, az álomolvasó

JOSZIF bácsi, az állatszeliidítő

PÁNI, a majomember

NEGRÓ, a nagy fülű nagy furulyás

REMIKE, a nagyszerű csodanő

AZ ELŐADÁS DÍJTALAN! AZ ELŐADÁS DÍJTALAN!

BELÉPTI DÍJ NINCS! OTT LEGYEN MINDENKI!

Dobpergés. Sötét

AZ UTCAGYEREKEK KÓRUSA *(a sötétben)*

Ingyen cirkusz! Ingyen cirkusz! Mindenki, mindenki ott legyen! – Aki nem vak, aki él, aki mozog, mindenki, mindenki! – Az előadás díjtalan! Az előadás díjtalan!

„Mindenki, mindenki, mindenki”

Ingyen cirkusz, ingyen cirkusz. Az előadás díjtalan, az előadás díjtalan!

A cirkusz, a cirkusz – Menni, menni, mindenkinek menni!

Mindnyájunknak el kell menni! *(és persze dalolva is:)* Mindnyájunknak el kell menni!

Váltás. Hideg. Csempefal. A főorvos egyedül

FŐORVOS

Nem tudjuk megállapítani, hogy a Hölgy, akinek – amint részletes vizsgálataink kimutatták: – semmiféle szíve, vagy ahhoz hasonlítható keringési központja nem létezik: – milyen módon maradhat egyáltalán életben. – Erre a tudományos kérdésre választ csak a boncasztalon kaphat talán majd egyszer a Tudomány. Külsőleg szép hölgy, az érverése egészséges életre vall, a tapintható véredényekben olykor érezhető duzzadások figyelhetők meg, melyek leginkább izgató szerek élvezése által keletkeznek. *(váratlanul lezuhan a süllyesztőbe, mint Gundel-Takács kliensei nemrég)* Ááááá –

WILLIAM *(félrevonultan, imádkozik)*

Miatyánk, Isten, csak a holnapot engedd megérnem, és engedd meg Holnap, hogy együtt lehessen Remikével. – Te tudod, Mi Atyánk, hogy Remike haja: színarany szálak, tudod, hogy a homloka porcelán, a szemöldöke selyem, a szempillái bársonyos legyezők, a szeme fehér gyémánt, az arca fehér hab, a szája piros gyöngy, a foga fehér gyöngy, a nyelve rózsalevél, az álla fehér hó, a nyaka lilium, a karja márvány, a csípője életre kelt álom, a csókja Mi Atyánk – Óóó: a csókja édes jó Mi Atyánk, egyszerűen: a Te üdvösséged. *(vágytól hörög)* – Ááááá –

I. / 1. *A Cirkusz nagy ebédlőjében a híres kecskelábú asztal mellett*

Vacsorára hívó harang-csengő. A cirkuszművészek tizenketten egy hosszú asztalnál. Középen ül Remike, az egyetlen nő

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA *(ütemesen csépelik evőeszközeikkel, amit érnek)*

Vidám a vacsoraasztal

Hullákat is megvigasztal –

Hoppáré-hacacaré – bukfenc – taps!

Ezt némelyikük teszi is

Na, még egyszer!

Vidám a vacsoraasztal

Hullákat is megvigasztal –

Hoppáré-hacacaré – bukfenc – taps!

WILLIAM

Ez így nem mehet tovább!

REMIKE

Csak téged szeretlek, te vagy a legbátrabb.

JOSZIF BÁCSI *(átöleli Carriót, a gumiembert – néma szereplő, valódi gumiból)*
 Fiam – én már nem sokat értek a szerelemhez, benned van a reményem. Arra kérlek, akármilyen kegyeltje lennél a sorsnak, igen tisztelt Bohóc barátomat, William-et ne hagyd el. – Ő megosztja veled Remike szerelmét – te is oszd meg vele.

Remike megcsókolja Jozsif bácsit. Aztán Carriót is, majd a többieket

PINKÁR

Vajon mi nem mehet így tovább – tisztelt úr? –

NIKOLAUSZ *(Pinkár fülébe súgja)*

Ne hagyd magad!

GEORGIE *(egy fehér szalvétával hadonászik)*

Uraim, azt tanácsolnám, hogy üljünk vissza a helyünkre – emésszünk egy kicsit.

NIKOLAUSZ *(böfög)*

Ne tágíts öcsém. – Itt vagyok én is.

WILLIAM

Igen, megmondtam, amit mondtam: Ez így nem mehet tovább. A szemetekben hóhéri gyűlölet villog, de nem félek tőletek!

VILEKON

Mi ez?

NEGRÓ

Hogy?

PÁNI

Hogy mi ez?

PINKÁR

Mi nem mehet tovább, tisztelt úr? – Jól van. Majd meglátjuk. Most fölkérem Remikét, szíveskedjék fölállni egy percre az asztal tetejére, hogy láthassuk, és lásson.

REMIKE *(föllibben az asztalra)*

Itt vagyok – parancsoljatok fiúk. – Csak gyorsan, mert lángot vet a vérem, olyan boldog vagyok a rajongásotok láttán. – Mit kívántok tőlem?

PINKÁR

Nem parancsolhatunk, nem kívánhatunk, csak esdekelhetünk hozzád, mint istenünkhöz, aki minket éltet. – Imáink aranyos oltára vagy. – Esdeklő kérésünk: Válassz egyet közülünk, drága Remike, és szerelmeddel csak ezt a választottat boldogítsd.

REMIKE

Örülök. – A gyönyör, melyet ragaszkodástok fakaszt, édes illatban fürdet, mámoros zeneként simogat. – Hanem, a dolog mégsem ennyire egyszerű, fiúk. – Mindnyájatokat imádlak, és a választást meg kell gondolnom. – Meg kell fontolnom! – Halasztást kérek. Ha elhatároztam, visszajövök, és ünneppé avatom ezt a vacsorát. – Addig szórakozzatok valamivel. *(Ellibeg)*

WILLIAM

Na művészek, kóklerek, komédiások: – Rajta! – Táncoljatok!

Kollektív tánc, a „Vidám hely a Cirkusz” témakörben

REMIKE *(a tükör előtt egyedül, horrorban suttog)*

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem: – Ugye én vagyok a legszebb vidéken? – A Haláltáncot fogom eljáratni velük – és azé leszek, aki a legszebben táncolja. De ez a tánc borzalmas lesz – mert Tánc közben vérben akarok fürödni. – Igen – Tak! – Yess! – Da! – Si! – Oui! – Jawohl! *(kacag, és valóban: rettenetes)*

A komédiások asztali cirkusz-tánca brutális tömegverekedésbe csap át

REMIKE *(visszajön a vacsoraasztalhoz)*

Megálljatok – Héé! *(föllép az asztalra)* – Mit akartatok? – Rám vártatok, vagy nem?

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA *(extázisban)*

Rád vártunk!! – Rááád! – Csak rááád!

REMIKE

Akkor figyeljete. – Nem tetszik, hogy összekaptok. A látvány nem lenne rossz, de többet várok tőletek. – Üljetek le szépen az asztal mellé. – Úgy. – Most pedig feleljetek a kérdéseimre, meggondoltan, és fennszóval. – Szerettek engem?

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Szeretünk.

REMIKE

Jól meggondoltátok? – Feleljetek.

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Jól meggondoltuk.

REMIKE

Fiúk, szívességre kérnélek benneteket. – Ehhez mit szólnátok?

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Boldogok volnánk.

REMIKE

Hatalmas szívességre kérlek benneteket.

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Megtesszük.

REMIKE

Esküdjete.

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Esküszünk.

REMIKE

Na jó. – A kívánságom: Szeretnék vérben megfürödni. Sok, sok vérben lubickolni. – megszerzitek?

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Megszerezzük.

REMIKE

Nem kis dolog, barátaim. Embervérről van szó. – Szép, piros, egészséges, friss embervérről.

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Megszerezzük.

REMIKE

Hogyan? – Hm?

JOSZI BÁCSI

Megöljük – Petreászt!

REMIKE (*kacag*)

A szegény késdobálót? – Épp ez az, amit nem akarok. Ez kicsinyes. – Kicsi ahhoz, amire én vágyom, amit kívánok tőletek. Petreászt megölni? – Szegény kis Petreászom. – Gyere, megsimogatlak. Szeretsz?

PETREÁSZ (*könnyek között*)

Szeretlek, imádlak.

REMIKE

Miért ölnétek meg? – Mit érnék azzal, ha csak őt ölnétek meg? (*ellöki Petreász kopasz fejét*) – Nekem sok vér kell, rengeteg, ami a vállamig ér. – Amiben úszni lehet. – Vagy mosakszik az ember, vagy fürdik. Ez kettő. – Az utóbbit akarom. – Álljon elő a legkülönb.

WILLIAM (*mint egy költő*)

Szeretlek –

PINKÁR (*nyög, mint aki emel*)

Szeretlek –

REMIKE (*mosolyog*)

Miért a csönd? – Nehéz a játék? Pedig könnyű: – Járjátok el a haláltáncot! – Az lesz a győztes, aki a legszebben táncolja.

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA

Haláltáncot? – Az – Az – Az –

REMIKE

Az egy tánc. – A halálraítélt tánca. – Nem láttatok ilyet? – A szemét bekötik a pasasnak, és mikor eldördül a puska – ugrik egyet: ez a haláltánc. – A vére éles sugárban siklik az ég felé. Ahogy a pasas rángatja a lábát: ez a Haláltánc.

Eltáncoljátok nekem?

WILLIAM

Eltáncolom.

REMIKE

Lángolsz, William. – Olyan drága vagy.

PINKÁR

Nem William lángol, drága Remikém. – Nézd, a lábam már járja is a haláltáncot, nézd!

REMIKE

De az nem ilyen – édes Pinkár. – Hol a puskacső? A vér! A sok drága vér; hol a piros ívelése, a piros vibrálás?

PINKÁR

Ha esetleg William állna a puskacső elé, én meg, mondjuk: táncolnék?

WILLIAM

Mi?!

REMIKE

Nem. – Azt szeretném, ha se nem táncolnátok, se nem állnátok a puska csöve elé – csak muzsikálnátok: a Tánc mellé. – Ezt szeretném. Ezt akarom.

WILLIAM

Béküljünk ki egy pillanatra, és emeljük Remikét a magasba, föl, föl a Mennyek felé! – Mert uraim, barátaim, Remike nemcsak a legszebb a világon – hanem a legokosabb is. – Fogjuk tehát az asztalt, emeljük őt az ég felé – aztán hallgassuk meg, és cselekedjünk azonképpen. – Éljen Remike!

A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA *(fölemelik asztalostul a cirkuszi lányt)*

Éljen – Éljen! – Éljen Remikénk! – Reemi – Reemi – Remikéénk!

REMIKE

Kedvesek vagytok. – Hanem most már senki se nyissa ki a száját, míg engedélyt nem adok. – Akció kell! – És ellenakció! Igen! – Ez az! – Hogy két táborra szakadtatok: tökéletes. – Rajta!

PINKÁR

Beszélj a Táncról! – Szörnyen viszket a – – lábam.

Pinkár hívei készségesen nevetnek

WILLIAM *(félre morog)*

Ne aggódj, zsíragyú, én majd megvakarom. – *(fennhangon)* Halljuk: hogy megy a tánc?

REMIKE

A Zene, fiúk! – A Zenét szolgáltatjátok a Tánchoz – mondtam már. Holnap a piacon nagy reklámot csaptok: – a Cirkuszban ingyen előadás lesz! – Legyen itt mindenki! – Azt doboljátok, hogy azért rendeztek ingyen előadást, mert a cirkusz két táborra szakadt, és nem bírjátok eldönteni: Melyik tábor tud szebben furulyázni. – Döntse el tehát a dicsőséges közönséges – Publikum! – Mikor aztán betódul a nép, egyik párt is nekikezd furulyázni, a másik is – egyik párt is bizonyítani fogja, hogy az övé a szebb furulyázás, a másik is – hogy a Publikum két pártra szakadjon. – Mikor aztán mindegyik párt kellően megbolondítja a híveit a furulyázással, adjatok késeket a táncolók kezébe, a vérzőket pedig szállítsátok hozzám. – Amelyik tábor többet hoz, az lesz a győztes – azé leszek én! – Megértettétek? – Egyszerű és szép sport – és legfőképp: kevés ész kell hozzá. – Imádlak! – Ha imádtok: viaskodjatok értem. – Vért akarok. Pirostat, forró vért. – Induljatok, készüljétek, az Isten segítsen benneteket. –

Hajrá Pinkár! – Hajrá William!
A KOMÉDIÁSOK KÓRUSA
Ámen – ÁMEN.

A kollektív indulós tánc hajnali angyaltáncba ível

I. / 2. A Mennyben

ANGYAL *(megrázza az alvó Isten vállát)*

Uram, kelj föl! – Különös áment hallottam.

ISTEN

Szóltál?

ANGYAL *(hangosabban)*

Különös „ámen” hallatszott ide föl.

ISTEN

Honnan?

ANGYAL

A földről.

ISTEN

Különös ámen?

ANGYAL

A kapuhoz vágódott – beleremegett a Mennyország.

ISTEN

Betört a kapu?

ANGYAL

Nem tört be.

ISTEN

Akkor mit akarsz?

ANGYAL

Nem kéne intézkedni?

ISTEN

Intézkedni?

ANGYAL

Gondoltam.

ISTEN

Te ne gondold semmit. Ha mégis gondolsz: tartsd meg magadnak. Ne háborgassatok: – parancsoltam elégszer.

ANGYAL

Igaz. De ezzel a rettenetes ámennel, valami szörnyű dolgot pecsételtek meg odalenn – azért voltam bátor.

ISTEN

Szörnyű dolgot? – Kik?

ANGYAL

Az emberek.

ISTEN

Kik?

ANGYAL

Az emberek. – A földön.

ISTEN

Ja, ott. – De máskor ne háborgassatok. – Mehetsz.

ANGYAL (*el, majd vissza*)

Uram –

ISTEN

Tessék.

ANGYAL

Megérkezett Belzebub – üti-veri a kaput.

ISTEN

Kaputt?

ANGYAL

Nem úgy kaputt, hanem veri a kaput.

ISTEN

Mit akar?

ANGYAL

Honnan tudjam?

ISTEN

Nem állunk szóba vele.

ANGYAL

Mondtam – de annál jobban veri.

A kapu dög

ISTEN

Kérdezd meg: mit akar?

ANGYAL (*kimegy, ordít*)

Mit akarsz?

BELZEBUB

Becsapódott hozzánk, a Pokol kapujába egy Ámen! – Mit műveltek?

ANGYAL

Ezért dörömbölsz – nálunk?

BELZEBUB

Ezért. – Az Ámen a Ti problémátok, magyarázzátok el: Mi ez? – Erős a gyanúm, hogy a földön valami nagy dolog készül, kérdezd meg a Szomszéd urat: – Nem mennénk le körülnézni egy kicsit?

ANGYAL (*visszamegy*)

Belzebub kérdezteti, hogy nem akarsz-e lemenni vele a földre?

ISTEN

Minek?

ANGYAL

Azt állítja, hogy az ámen a pokol kapuját is megütötte, szeretné, ha lemennének.

ISTEN

A földre? – Én? Belzebubbal? – Vagy akárkivel? – Minek?

ANGYAL

Valami nagy dolgot akarnak odalenn az emberek. – Talán meg kellene nézni.

ISTEN

Teszek én Belzebubra. – Hagyjatok aludni.

ANGYAL *(odakinn ordít)*

Nem megy veled!

BELZEBUB

Hű, de kényes az Úr! – Akkor megyek magam.

I. / 3. *Napkelte. Az utcán emberek tolonganak*

BELZEBUB

Miért van ilyen korán ennyi ember? – Nahát! Na, tessék: itt jön a Halál. – Jó reggelt, Kegyelmes úr. Micsoda véletlen szerencse, hogy találkozunk. – Mi újság?

HALÁL

Az újság?! – Ezt nézd!

BELZEBUB *(olvassa a plakátot)*

„Ingyen cirkusz!

Az előadás díjtalan

Belépti díj nincs

Föllépnek...

– Na és. Mit számít ez? –

HALÁL

Mit számít? – Ez? – Ingyen cirkusz!?! – Teljesen ingyenes cirkuszelőadás. Nem érted, mi ez?

BELZEBUB

Nem nagyon. Tán a művészek miatt akkora esemény? Kik ezek? Ezek a nevek itt? – De mennyi! – Kétszer hét és kettő. –

HALÁL

Tájékozatlanságod módfelett meglep, kegyelmes uram. – Ezek a művészek az úgynevezett kiválasztottak.

BELZEBUB

Aha.

HALÁL

És az Úr nem jó le a földre?

BELZEBUB

Nem. – Asszem, nem jó.

HALÁL

Lehetséges lenne, hogy Ő nem kapta meg az üzenetemet?

BELZEBUB

Az üzenetedet? – Milyen ügyben, ha érdeklődnöm szabad?

HALÁL

Ugyanabban az ügyben. (*a plakátra mutat*) Ebben az ügyben.

BELZEBUB

De mikor üzentél?

HALÁL

Tegnap. – Mikor itt a cirkuszban elhangzott: – Azonnal megtelegrafáltam az Áment. Föltelegrafáltam és letelegrafáltam. – A Szerződésünk szerint.

BELZEBUB

Az Áment?

HALÁL

Azt. – Igen.

BELZEBUB

Tehát a kapuhoz vágott áment te magad küldted?

HALÁL

Magam.

BELZEBUB

Akasszanak föl, ha értem, mi ennek a jelentősége.

HALÁL

Holnaptól nagyban szállítok. – Ennyi. – Szíveskedjél intézkedni: megfelelő mennyiségű tüzelőanyagot és szurkot beszereztetni – de gyorsan.

BELZEBUB

Nagyon homályos ez így.

HALÁL (*a plakátra*)

Látod ezt?

BELZEBUB

Látom.

HALÁL

Plakát?

BELZEBUB

Plakát.

HALÁL

Ingyen cirkuszt hirdet?

BELZEBUB

Azt.

HALÁL

Arra kérnélek, hogy ma este öfelségével fáradjatok el a Cirkuszba, ott minden kiderül. – A Vizsontlátásra.

BELZEBUB

Lassabban! – És ha Őfelsége nem jön?

HALÁL

Jőnie kell – és jőni fog.¹ – – Ez nagyszerű. – Adieu! (*el*)

BELZEBUB (*magában morog*)

Na jó – meglátjuk. – Ma este cirkuszba megyek! –

Hé, jóemberek, hová sietnek?

Nagy, általános táncos derültség, a járókelők kinevetik, mutogatnak rá

Meglátjuk. – Meglátjátok! – Ma este Cirkuszba megyek. (*röhög*)

I. / 4. A Mennyben, mint előbb

ANGYAL

Uram, a Halál hív, mindenképpen le kell menned a földre.

ISTEN

Nekem? – Olyan nincs.

ANGYAL

Ennek a fele se tréfa, uram. Belzebub egyedül garázdálkodik odalenn. – Nem tűrheted.

ISTEN

Má mé ne tűrhetném? – Mondtam már: „Mit háborgattok? Takarodjatok innen!

Nagy munkába' vagyok – Sietek!”² –

ANGYAL

Ó – Sándor –

ISTEN

Miféle Sándor?

ANGYAL

Valami százöt éves Költő.

ISTEN

Menj, aki akar, ha akar. Különbem sem értem, hogy mit mondtál. – Mit mondtál?

ANGYAL

A Halál kér, de föltétlenül, hogy szépen ülj rá a – – illetve: Menj a – földre.

ISTEN

A Halál kér?

ANGYAL

Az.

ISTEN

De mér? (*istentelenül nagyot ásít*) Mire?

ANGYAL

Hogy menj le a földre.

---

¹ VÖRÖSMARTY

² PETŐFI

ISTEN

Én?

ANGYAL

Te.

ISTEN

Ő – Ööö –

ANGYAL

Ő már ott van.

ISTEN

Ott. – De hol?

ANGYAL

A földön.

ISTEN

Ott?

ANGYAL

Ott.

ISTEN

Merre?

ANGYAL

Arra. – Egyenest. A Vénuszon keresztül.

ISTEN (*felcsillan a szeme*)

Hogy a – Vénuszon?

ANGYAL

Igen, arra szoktak.

ISTEN

Ja. Persze. – Tudom. – Akkor ne háborgassatok.

ANGYAL

Nem mész?

ISTEN

Hova?

ANGYAL

A – földre.

ISTEN

Muszáj?

ANGYAL

Muszáj.

ISTEN

Ebben az esetben hozd a csizmám! Ha le kell szállni – akkor szálljon előttem száz angyal. – Nesztek! – Különben, megmondtam, hogy ne háborgassatok.

Zaj, zene, dörgés, harsonák, indulók, táncolva trappoló angyalok

BELZEBUB

Még várok holnapig;
 Ha holnap sem lesz a végítélet:
 Beások a föld közepéig,
 Lóport viszek le
 És a világot a
 Levegőbe röpítem... hahaha!³ *(az eget bámulja)*
 Na, hallom, jön már! – Megjött az Isten – az összes angyalaival. Ezen ne
 múljon. – Meglátjuk. Egy biztos: Ma este Cirkuszba megyek. *(röhög)*
 ISTEN *(érkezik)*
 Ámen.

I. / 5. *Tükrös öltöző. Remike, a csodanő, az artisták körében*

REMIKE *(kacag)*
 Itt vagytok? Mire vártok? – Gyáva banda! Hogy ül, sápad, remeg mind. – Miért?
 Megbántatok valamit? Féltetek? Nem vagyok elég szép? – Vagy kívánatos? – Ez a
 vörös pongyola nem Minden, ez csak a titkok takarója. – S nem a csók a tető, s
 nem a csók a minden⁴ *(kacag)* – Nézzetek hát. *(kioldja, lecsúszik lábához vörös*
selyemruhája) Melyikőtök nem szeret? – Ki akar közületek? *(kacag)* Nem! –
 Ma egy se! – Holnap talán: Mind. Előbb megfürdöm. – A kádamat! – Vért
 akarok bele, vért, vért! Aztán jöhettek. – Először, aki a legtöbbet hozza!
 Induljatok! – William! – Kezdjed! – Rajta fiúk!
 WILLIAM *(fölugrik, Remike ruháját lobogtatja)* Ez lesz a zászlónk! – *(kirohan)*

I. / 6. *Váltás, dob, harsona – kezdődik az előadás a Cirkusz porondján*

WILLIAM *(vissza/berohan)*
 Uraim! Barátaim! Fiaim! Apáim! Figyeljete! – Ma ingyen cirkuszt rendezünk,
 a gyönyörűségetekre, örömtökre és boldogulástokra! – Nem akarunk boldogok
 lenni, szenvedni akarunk, mert erre születünk! – Ellenben nektek boldognak
 kell lenni, mert Ti vagytok az úgynevezett Nép, mely tulajdonképpen Szent és
 sérthetetlen, akár az Isten. Érettetek élni, miattatok gyötrődni minékünk: – a
 Gyönyörök gyönyöre.
 Az előadást megkezdjük. Első számunk egy úgynevezett ORRFÁKK, azaz: Orr-
 Furulya-Ária-Kvintett – Egy, két, há – Fel, barátom! – Fel barátim! Fel barátim!⁵

A williamisták nekilátnának: zene-bona

PINKÁR *(ordít)* Kezdeni! – Anfangen! Los! *(a publikum felé)* Szeretettel
 fölkérek minden fület, száját, szemet: – Ide hallgasson, ide nézzen, mert az igazi

³ PETŐFI

⁴ ADY

⁵ Híres kálomista egyházi nóta kezdősora

Nóta az, amit Mi fújunk! – A legszebb, ahogy Mi fújuk! – A többiek ócska Csalók, kedves édes, drága jó publikum! – Furulyázásuk hamis, mint a rohadt penészes citrom íze. – Mi kezét nyújtunk önöknek, édes, drága jó Közönségünk! – Kezdjük!

Mindkét banda rettenetes orrzenére zendít. Tánc, kétfelé szakadó Hurrázás. A közönség élvez

WILLIAM

Állj! – Uraim! Gyermekeim! Apáim! – Végtelenül örvend a szívem, hogy orrbafurulyázásunk igaz dallama, íme Lelketekhez férközött. Látom ám: Táncolni akartok! – Látom az ősi vért kipirosodó orcáitokon. – Látom, amit látok! – Harsogjuk együtt Bandánk dicsőségét! – Kiáltsuk fennhangon: Nincs szebb a mi szépen szálló Nótánknál! – Ordítsuk továbbá boldog egységben: A másik banda nótája: Hamis, hazug, alávaló, kretén! – Miránk akar táncolni a Föld! – Mindenkinél nagyobbat üt csatakiáltásunk: Éljen a furulyánk! – Éljen az Orrunk! Éljen a hangunk! Éljek én és a Pártom! – Vivát, vivát, vivát!

A publikum fele vitustáncos vivátot ordít

PINKÁR *(a medvetáncoltató hátán állva kiabál)*

Szememből vérkönnyek csöppje hullik szívemre – onnan meg vissza szemembe. – Ó, testvérek: Örömkönnyek, ám egyúttal bánatkönnyek ezek. A próféta úgy mondaná: Vegyeskeverék könnyek. – Érzem lelkem közepében a vágat: Térdreborulni! – Tulajdonképpen táncolnom kellene dühömben! – Mert mit látok?! – Kisszámú, hitvány söpredéke a földnek, vagyis a méltatlan Jelen, és ennek többre hivatott egykoron dicső Cirkusza – szembehelyezkedik velünk, azaz veletek, édes kicsi csibikéim! – Akik megértettétek az Idők valódi furulyaszavát: az Igaz Szót! – Arra vágynátok táncolhatni – Velünk! – Szemben a balga, ostoba, erőszakos szamarakkal, kik hagyják hátulról nyársra húzatni magukat egy hamis tilinkós mellett! – Nem tűrhetjük! – Egy Csárdába csak egy dudás való, ez a tiszta, brutális igazság. Minthogy pedig immár évezredek óta Csárdánk a mindenkori Cirkusz – ebből egyenesen következik –

WILLIAM

Semmi sem következik! – Illetve: MI következünk: Hajrá fiúk! – Előre!

PINKÁR

Csöndet, kolléga! – Fogja be rögtön a redves pofáját! – Ez a hang Közönségünktől idegen! Böcsületsértés. – Fölhívok-fölhívunk minden igaz embert: – álljon mellénk! Az Emberiség nagy ügye mellé sorakozzon Mindenki! Mindenki ide, a hátunk mögé. – A többit aztán majd meglátjuk.

WILLIAM

Aki nem Gaz, hanem Igaz: – ide sorakozzék! – Sorakozó!

Az emberek táncikolva kétfelé sorakoznak

Felebarátaim, kibontom szent lobogónkat! – Sorakozzunk alá, csókoljuk meg e szent csodarongyot: – Remikének, a világ legigézőbb hölgyének testéről való. – *(beletöröl egy könnyet)* Kiáltsátok teli tüdőből: Vérünket és életünket érte!

Hurrá!

PUBLIKUM

Vérünket és életünket érte. – Hurrá!

PINKÁR *(másik pongyolát ránt elő)*

Ez sokkal régebbi! – Ez a Valódi! Még itt lebeg érzékeny illata rajta!

Gyönyörillatú fehérmeműi alatt tárolta sokáig! *(szagolja)* – Oaaahh – Behunyt szemmel, aki érzi: – Előre, előre, tűzön vízen át⁶ – csak arra, amerre fönnlobogni érzi az Orrotok-Orrunk ezt a dicső Zászlót! – Meglátjuk, ki fog itt kesztyűbe dudálni!

Hirtelen tök sötét borul a Cirkuszra

HANGOK

Disznóság! – Mi ez a disznóság?! – Fölháborító disznóság!

WILLIAM

Kezdődik a Harc!

PINKÁR

Ez a harc lesz a végső!

WILLIAM

A jog s a szabadság⁷ –

PINKÁR

A Szent Ákombákom – Sose bánom! – Jól alányom!

WILLIAM

Kiszera méra Báva tag⁸!

PINKÁR

Ti lesztek a Szent ügy vezérei. – Kés, mérreg van bőven: Rajta!

ÉNEKLŐ TÖMEG *(a Carmagnole, mi más)*

„Rajta, de rajta, de rajta tovább! – Föl a Többiekkel a lámpa vasára!”

*Még mindig Sötétben, esetleg közben léggömbeső a Közönség fejére.
Sikolyok a nézőtéren is*

PINKÁR

A Jog a legszebb fogalom! – Ennek csúcsa az a szilárd alap, miszerint a Cirkuszban csak egy banda furulyázzon.

⁶ PETÓFI

⁷ JÓZSEF ATTILA

⁸ KARINTHY

WILLIAM

A Szent Furulya Bandája mi vagyunk! – Aki mellettünk van, üdvözülni, aki nincs mellettünk – azt egyszerűen üdvözíteni kell. – Kell! – Nesztek: kés.

(Zakózsebéből szakszerűen közéjük vág néhány hajító-kést.)

PINKÁR

Van pokolgép, bomba. Kolerabacillus is, ha kell.

Decens robbantgatás hallik

WILLIAM

A fő, hogy minél gyorsabban és erélyesebben üdvözítsük a bűnösöket!

PINKÁR

Mi üdvözítünk! – Egyedül!

WILLIAM

Az Isten velünk van –

PINKÁR

Az Isten velünk vahaan! –

*A furulya, majd a többi fúvós fölsír, a két Párt zászlóstul egymásnak ront.
Látványos tömegtáncverekedés, mely évekig tartó gyilkolászásba torkollik*

TÖMEG *(ütemes tapssal)*

Az Isten velünk van! – Az Isten velünk van! –

ISTEN

Hogy a nyavalyába lennék veletek, mikor itt ülök Belzebubbal a hetedik sorban?
/Hetedik páholyban – *(ez az egy pont rendezés- és épületfüggő)* Elég volt, menjünk. – De mi ez az árok?

BELZEBUB

Ugorja át bátran fölséged! – Én már ideát vagyok!

ISTEN

Nem. – Az Isten nem ugrándozik. – Inkább lemászom. Tiszta vér lett a lábam.
Már térdig ér.

BELZEBUB

Haragudni méltóztatik?

ISTEN

Roszkedvű vagyok.

BELZEBUB

De miért? – A Cirkusz alapvetően: vidám. – Ahogy Bé, az apokrif Átíró-Költő mondta: „Egyedem, begyedem, a Cirkusz nem Egyetem.”⁹

ISTEN

Borzasztó dolgokat látok. – Mi ez az örültség?

---

⁹ BODOLAY

BELZEBUB

Örültség – örültség. Ez, mint mindketten tudjuk: elég relatív. – Túl sok lenne a vér?

ISTEN

Az is. – Föltúrják a földet, járatokat vájnak, és vért engednek bele. Mi ez az örület?

BELZEBUB

Már megint: Örület? – Isteni tévedés. – Ami praktikus, az soha nem örület. Ha árok nem volna, hol folyna le a sok szép vér? Látja felséged azt a lila selyem sátrat?

ISTEN

Látom. – Én mindent látok.

*A híres Berlioz-féle Rákóczi induló eleje, mint mozihíradó-zene hallik. –
Táncikával és angyali kórossal*

KÓRUS (*kintről*)

Vak Pali, Vakpali mindent lát, szemüvegen át a kutya valagát!¹⁰

BELZEBUB

És azt is tudja, ki van ott?

ISTEN

Na, azt most éppen nem.

BELZEBUB

Remike.

ISTEN

Remike? Römike? – Vagy Rémike?

BELZEBUB

Ahogy tetszik: Rémike: – Remike.

ISTEN

És ki ő? – Ő – Valami nő?

BELZEBUB

Ha úgy tetszik: Nő, ha úgy tetszik: Angyal, ha úgy tetszik: Állat, ha úgy tetszik álom, vízió, rémkép, hallucináció, vagy zene, virág, vagy okádék – ahogy tetszik. – Remike szép, és szoknyát visel. – És tudja felség, mi van még a lila sátorban? – Egy márvány medence. És abban vér. És a vérben: – Remike.

ISTEN

És az árkok –

BELZEBUB

Az árkok a medencében futnak össze, oda vezetik le a vért. – Praktikusak, mint mondtam volt. – Akarja látni Remikét?

ISTEN

---

¹⁰ közismert óvodás parafrázis

Nem érdekel.

BELZEBUB

Dehogynem érdekl. – Bemutatom. – Képzelden el egy fehér testet, amint vérben lubickol. És nevet. – A Gyönyör: Remike Szerelme – és a Cél: a Fürdő.

ISTEN

Miféle fürdő?

BELZEBUB

Csak nem gondolja fölséged, hogy a Nemzeti és Nemzetközi Cirkusz kiváló művészei ezeknek a parasztoknak rendezték ezt a pompás előadást? – Frászkarikát. Mit – Lófrászkarikát, Fenét, Felső! – Remikének, a bájos és ellenállhatatlan cirkuszkisasszonynak az a mániája, hogy vérben fürödjön. Az előadás nemes versengés a hölgy kegyéért. A művészek két csoportra oszlottak, és amelyik több vért szállít, azé lehet majd a legizgalmasabb csók.

ISTEN

Csók?

BELZEBUB

Úgy néz rám, mintha torz volna az arcom. – Meglehet. – Én szerencsére nem látom. – Menjünk! – Izgatott vagyok.

ISTEN (*morog magában*)

Odi profanum vulgus et arceo¹¹ –

BELZEBUB

Megvetlek alacsony tömeg és távol tartom magamat tőled?! – Hogy jön ide az antik Horatius? Ódástul? – Elfáradt?

ISTEN

Roszul vagyok. Hullaszag van itt. – Nyomaszt. – Ó.

BELZEBUB

Mert az egész Napot el kéne tüntetni az Égről. – Mióta mondom: hiába. – Ha a Nap nem sütne: nem volna hullaszag. – A melegtől van. Meg a cifra legyektől.

ISTEN

Az árkokban rengeteg holttestet láttam.

BELZEBUB

Meglehet. Ám a hívő lelkük, ugyebár, azóta már a Mennyeknek országában dalolgtatja a Kánont. – Nem is izgatott? – Nézze, az ott Remike. Az ajka olyan, mint a pióca bele. – A nyaka – ó, hol csókoljam meg? –

ISTEN (*dörmög, mert eszébe jut a Milarepaverzió*)

Ó, – ó – ó. Ó – Ó, ó: – az Énekehek éneke. Ó!¹²

BELZEBUB

Hogy lehet ilyen flegmán állni? – Nem is néz oda? – Felső! – Ne legyen örömrontó.

ISTEN (*súgva*)

---

¹¹ HORATIUS

¹² A.E. Bizottság - parafrázis

Irtóztató ez, Belzebub – hová vezettél engem? Ez vérfertőzés – a férgek bordélyháza. – Kik rohadnak itt? – Miféle döglődő fenevadak? – A nyáluk csorog az undorító vérgőzben. – Mocsokká olvad minden – Mi ez itt?

BELZEBUB

Ez Te vagy. – Az Isten. Az én istenem meg – *(beugrik Remike mellé a nagy medencébe, poklot idéző, bódítóan táncos aktusuk kezdődik, szinte füstöl)*

REMIKE *(megfelelően artisztikus zenés-táncos ponton előbukik)*

Gyere, Te állat! – Vért! Vért! Vért!

I. / 7. Újabb nóta, ömlik a vér. Majd: a Művészklub

BELZEBUB

Édes –

REMIKE

Vért adjatok. – Vért!

BELZEBUB

Gyerünk – kéjutazásra, kicsikém!

REMIKE

Kéjt akarsz, te Dög? – *(csapkodja)* Kéjt? Kéjt? Kéjt?

Mámorban elszállnak

ISTEN *(a komédiásokhoz lép)*

Beszélni szeretnék Önökkel –

LAKÁJ *(kicsit nagyon feminin jelenség, selypít)*

Hová megy, mit akar? – Ez itt az Exkluzív Művészek Klubja.

ISTEN

A Művész urakhoz volna néhány szavam –

LAKÁJ

És mégis: – Kicsoda Ön? – Idejön, és nem ismeri a Szabályokat? – Mit képzelsz?

„Ahh! – A művész urakhoz volna néhány szavam?” – Ki hívta meg? Be van jelentve? Mi ez a ruha? Hogy áll a szeme, füle, orra? – Haja? – Mit akar? – A művész urakkal beszélni? Nem lehet.

ISTEN

Csak megkérdezném: élvezik-e, amit csinálnak.

LAKÁJ

Mit csinálnak?

ISTEN

Nézzen körül. Vér. – Nézzen föl: Vér. – Nézzen a föld alá: – Vér. Csak megkérdeném: – Élvezik-e?

LAKÁJ

Ezért jött?

ISTEN

Ezért.

LAKÁJ

Egyenesen Rómából? A pápától? – Egy apostol? (*röhög*) Honnan jött?

ISTEN

A mennyből.

LAKÁJ

Aha. Aha. – A mennyből. – Az angyal. – Nos – –

ISTEN

Mondjuk, hogy Rómából jöttem. – Egye fene.

LAKÁJ

Mondjuk? – Ha Ön mondja: mondjuk. – Egye fene. Nem érek rá sokat vitatkozni, mindjárt hoznak egy csapat embert – akasztani. – Az jobb mulatság lesz. – Tessék, befelé. (*jelent*) A pápai követ! – Egyenesen Rómából!

EGY KOMOLY KOMÉDIÁS

Vezesse be a követ urat a ponyva mögé – és adjon neki bort.

ISTEN

Bocsánat – nem iszom. – Prédikálni szeretnék.

A KOMOLY KOMÉDIÁS

Nem iszik? Pap? – És nem iszik?

LAKÁJ (*visítózva csapkodja a térdét*)

Bár eddig is már a pokol fele,

Sőt több felénél, pappal van tele."¹³

Kintről ordítás:

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

Isten, ha igazságos vagy: – Tégy csodát! – Tégy csodát!

ISTEN

Megálljatok! – Hová viszitek őket? – Miért akasztjátok fel őket? – Miért maratjátok szét az emberi testet, mint kutyák a koncot!? – Milyen jogn?

A KOMOLY KOMÉDIÁS

Tegyen vattát a fülébe bátyuska. Ez a divatos muzsikaszó szokatlan kissé.

ISTEN

Ember! – Ott akasztani visznek – embereket –

A KOMOLY KOMÉDIÁS

Na igen –

ISTEN

De: miért?

A KOMOLY KOMÉDIÁS

Szabályszerűen golyó járna nekik – ám a golyó hasznosabb dologra kell.

---

¹³ PETŐFI

*Érthetetlen német-orosz katonai parancsüvöltések: Vorwärts! Laden!
Schießen! Nicht schießen! Scheißen! Vorwärts! Rückwärts!
Hauptbahnhof! Dawaj! Poweszity! Bisztreje! Wunderbarrrr! – Tömeges
akasztás*

ISTEN

A jóság meghalt a földön. – Menjetek a Mennybe, gyermekeim.
Miért, miért kell ennek így lennie? – Megyek haza – a földről megtorolni nincs
erőm. – Majd az égből.

Az akasztottak jönnek tánclibasorban, nyakukon kötél

Kik vagytok? – Mik vagytok? – Feleljetek. Gyertek énhozzám.

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

Mennénk, de nem tudjuk: Merre vagy?

ISTEN

Erre, itt –

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

Te vagy az Isten?

ISTEN

Én.

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

Hallunk, de nem látunk.

ISTEN

Már közel vagytok.

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

Lehet, de mégse látunk.

ISTEN

Hogyhogy?

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

Mert vakok vagyunk. – A varjak kivájták szemünket.

ISTEN

Az akasztottak vagytok.

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

Igen. – Azok vagyunk. És tudjuk a Haláltánc-balladát. – Szeretnéd? –

Éjjel borult a háztetőkre,

s kuvikhang szólt a berken át,

midőn a Bankár útnak indult,

elásni véres aranyát.

Az útkeresztben vasdoronggal

hét ördög várta s a Halál;

s mikor kardot rántott, a csontváz

fülébe súgta: "Mondd, számár,

számár, mit véded még a pénzéd?
 Meghalsz s a kincset elviszem,
 s a kincs helyett eláslak téged,
 akit nem ás ki senki sem."
 - Kufárok voltunk mindahányan,
 s az évek szálltak, mint a percek,
 véred kiontott harmatával
 irgalmazz nekünk – ¹⁴

HALÁL (*lódobogás, nyihogás, vágózó pata-kopogás keretében érkezik, leszáll*)
 Uram, az Alkotmány szerint a Test az enyém, csak a Lélek a tiéd. – Elviszem
 őket.

*AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA franciául tovább szavalja a fenti balladát,
 és vele táncol az Űrbe.*

ISTEN

Igaza van, a Test az övé – Ő az egyetlen, aki harcba szállhat a föld élőivel, ha
 szembeállítja velük – a halottaikat. – Megkíséreljük.

Ágyúszóra táncoló apokaliptikus gázárcos gázháborús vízió

ISTEN (*üvölt*)

Elég! – elég! Álljon meg mindenki! – Ne legyen több mozdulat! Mi ez a bál?

Miféle bál? Kié itt ez a karnevál? –

AZ AKASZTOTTAK KÓRUSA

A bál a bál – a karneváli bál!

A bál, a bál – a karneváli bál – ¹⁵

De sírni nem nagyon illik

Ilyen veszett bálban:

Gyerünk és mulassunk!¹⁶

ISTEN

Legyen csönd, és tekintetét emelje mindenki rám. – A Szeretet uralja e perctől a
 szíveteket! – Parancsolom. – Ne öljétek egymást, mert Élet csak egy van: –
 egyszer van jogotok hozzá. – (*a szájába vágódó agyvelőtől abbahagyja, köpköd,
 fulladozik, köhög*)

BELZEBUB

Fölség, ne erőlködjön, kímélje az egészségét. – Örülök, hogy találkozunk,
 újságot mondok.

ISTEN (*köpködve hörög*)

¹⁴ VILLON / FALUDY

¹⁵ JASIENSKI: A PRÓBABABÁK BÁLJA – 1928.

¹⁶ ADY

Mit akarsz? – Takarodj mellőlem. – Távozz tőlem! – Apa– (*harákol*)

BELZEBUB (*mosolyog*)

Haragszik. – Nem méltó Önhöz. A Szelídség ura legyen szelíd és Szeretettel teljes. Miért zavarna el? Nem kíváncsi, mi újság otthon? – Onnan jövök.

ISTEN

Honnan?

BELZEBUB

A mennyből.

ISTEN

Hogy Te? – Te? – A Mennyből?

BELZEBUB

Na igen. Mennyből az ördög. – Ha a gazda nincs otthon, kutya jár a kertben – régi bölcsesség. – Jöjjön, mondok még cifrábbat. –

Irgalmatlan lövöldözés, minden fegyvernemből

De itt kiabálni kell. – Csöndesebb helyre menjünk – a művészpáholyba, vagy a művészsátorba, ott beszélhetünk.

ISTEN

Meg akarom állítani ezt a vérengzést.

BELZEBUB

Mivel? – Hogyan? A szavaival? – Nem látja, hogy már a kutya se hallgat fölségedre? – Jöjjön. – Ezek az emberek boldogan vedelik a Tánc gyönyörét. Ne legyen ünneprontó. Azaz: – legyen, ha tud, de legyen esze. Láss be, hogy itt már nem nagyon számít.

ISTEN

De én vagyok a hatal-

BELZEBUB (*közbevág*)

Persze hogy. – Elhiszem. – Mintha sokallná a mulatságot. – Irigy. Nahát: irigy! Fölség, nem hittem volna.

ISTEN

Sokallom? Én mindenha-

BELZEBUB (*megint közbevág és meghajol*)

Természetesen! – Csak végre be kéne ismerni, hogy nem a legerősebb a világon.

ISTEN

Én?

BELZEBUB

Állítsa meg a Táncot. – Most már én kérem, fölség. – Tessék! Egy-kettő. Csak gyorsabban, mert itt ezrek vesznek egy pillanat alatt, és (*röhögve*) irgalmatlan nagy kár értük.

Csönd

ISTEN

Emberek – édes fiaim. – Édes fiaim – *(behunyt szemmel, fájdalmasan elhallgat)*

BELZEBUB

Mért nem folytatja fölséged? – Úgy látom, már esdeklő szavainak is van hatása: – a Táncolók most már csak egymás kitaposott beleibe táncolnak bele bokáig. De persze nyugodtan. – Folytassa, fölség! Belefáradt? Segítsek? – Szívesen. – Csak mit mondjak? – Mondjuk: „Emberek – édes fiaim”? – – Már mind figyelnek is. Vagy mégse? – – Hagyja szépen a szegény embereket, hadd táncolják ki a belüket.

ISTEN

Hová menjek?

BELZEBUB

Csak előre. – Visszatérően ismételt állandó Tanácsom: – Csak előre! –

I. / 8. *A Művész-sátor elé érnek*

BELZEBUB. *(váratlanul ráordít az Úrra, kezében egy valahonnan előkapott szuronyos puská, a mellének szegezi)* Ide menjen be! – Mars!

ISTEN

Hülye vagy? – Mit csinálsz? – Héé!

BELZEBUB *(a sátorba taszítja)*

Előre! –

PINKÁR *(kurblis bakelittelefonba üvölt)*

Szeretünk, Remike, szeretünk! –

REMIKE *(hangja az éterből)*

Vért! *(trillázva föl a skálán)* Véhéhéhé-hért!

WILLIAM *(másik kurblis bakelittelefonba búg)*

Ó, Remike, ha Te nem volnál Remike – ¹⁷

REMIKE *(szinte hörögve, ugat)*

Mééég! – Vért, vért, véééért!

ISTEN

De honnan szól a hangja?

BELZEBUB

Hmmm –

ISTEN

Tudod?

BELZEBUB

Na, ezt akartam elmesélni éppen:
Amint rohantunk égbe föl – Vele,
És kéjeinknek nem volt már határa –
Aszongya nékem két roham között:

¹⁷ SHAKESPEARE-parafrázis

„A Véristennő hadd legyek! – Segíts!”
 Én meg, mivel Te máshol borzadoztál,
 Be-beszélhettem jó Szent Péteréknek:
 A Nővel könnyebb lesssz! – Ez alkalom:
 Mit elszalasztva túl nagyot hibáznak –
 Évmilliárdok kellenek megint.
 Tudod, hogy Péter egyszerű: – (*mosolyog*) Belátta.
 Azóta Rémike ül trónodon.
 Illetve átépítve már: – A kádja.

ISTEN

Hogy mersz tegezni, Ördög?!

BELZEBUB

Ez bajod?

ISTEN

Ne szórakozz velem! – Te – vers-patás!

BELZEBUB

Na, így a többi bagatell – valóban:

A tegezés kötelező e kórban. (*röhög*)

Az Úrnak szája tátva marad

REMIKE (*ha tetszik, kiégett erotikusan, de: hörög*)

Vért, vééért – mert végem van! – Még! – Adjatok! Adjatok!¹⁸

PINKÁR

Enyém vagy, Remike. – Érzem, látom, hiszem, tudom, hogy a Versenyben én győztem... Hogy áll a mérleg? – Ki áll a legközelebb hozzád?

REMIKE (*ugat*)

Vért!

WILLIAM

Ugye én?

PINKÁR

Úgy-e én?

A MŰVÉSZEK (*kéjmámorban, behunyt szemmel*)

Én! – Én! – Én! – Én! – – Één!

BELZEBUB (*szabályosan jelent*)

Jelentem alássan: – Ez egy kém!

FŐKATONA

Csak rövid úton! –

BELZEBUB (*fegyverét az Isten homlokának szegzi*)

Fölség, hallottad? – Tudod, mi az, hogy: rövid úton?

ISTEN

---

¹⁸ BRÓDY Jani

Nem.

BELZEBUB

Bizony: – ez Parancs, miszerint minden további nélkül, azonnal húzzam meg a ravaszt.

ISTEN

Ki a ravasz? – Milyen ravaszt? Minek?

BELZEBUB

Hogy kiszellőzzék a koponyád kissé. – Túl fülledt. – Akarod?

ISTEN

Mit?

BELZEBUB

A szellőztetését. – Különb, mellékes, hogy akarod-e vagy sem – Mégis, mit szólnál hozzá, ha most – főbelőnélek?

ISTEN

Engem? – Engem főbe lehet löni?

BELZEBUB

Na várj: egy, kettő há – fogadjunk, hogy mindjárt kiugrik a szemed. – Egy, kettő, há –

A KOMOLY KOMÉDIÁSNAK ÖLTÖZÖTT ALAK

Te patás állat – mit akarsz?! – Fölség, alázatosan jelentem: Semmi újság. A dolgok szép, ékes rendben, kiváló eredménnyel – folynak.

ISTEN (*fölismeri*)

Te itt – Te a –

BELEZEBUB

Tea?

ISTEN

Ha –

HALÁL

Igen, a Halál vagyok – Csak műember-bőrt és ál-szakállt ragasztottam, mert – különben nem fontos – (*az ördöghöz*) Isten Őfölségét csak bíz rád – a Halál én vagyok.

BELZEBUB

Melyik? – Az ős-dáridós? – Ó, ezek a Költők! –

A Halál ős dáridó

S kis stáció az Élet

A Bűn szebb az Erénynél

S legszebb Erény a Vétek.¹⁹ – (*röhög*)

HALÁL

Ehh. – Fölséged halálra van ítélve, ugyebár?

ISTEN

---

¹⁹ ADY

Az ördög fegyvert fogott rám – másról nem tudok. – Veled viszont sürgős beszélőnivalóm van – négyszemközt.

BELZEBUB

Azt már nem! – Konspirációt nem tűrök. – Öfölsége halálra ítéltetett.

HALÁL

Várj. – Hárman vagyunk az Összesség urai – értsük meg egymást. Tessék fölségednek utánam jönni.

BELZEBUB *(közéjük ugrik)*

Csak utánam! – A választóvíz akarok lenni, nehogy a rovásomra összebeszéljetelek –

REMIKE *(csaholó hangja)*

Véhééért!

ISTEN

Mehetünk.

Kivonulnak a sátor mögé, hátul kullog az Isten

HALÁL

Üljünk le. – Örülök, hogy itt a földön találkoztam öfölségeddel/gével – legalább személyesen győződhetik meg róla, milyen nehéz Munka, mit végezni kell errefelé. – Üljünk le. *(az ördögnek, ingerülten)* Ülj már le te is.

BELZEBUB

Az attól függ – Szeretném a föltételeket hallani.

ISTEN *(méltóságteljesen leül)*

Először feleljetelek a kérdéseimre. – A földön szörnyű bűnt követnek el az emberek. – Így van?

BELZEBUB

Ezt bízza rám fölséged – a Bűn az én dolgom.

ISTEN

Így van?! – Igaz, vagy nem?!

BELZEBUB

Így nem tárgyalok – Kikötöm, hogy egyenrangú félnek tekintsenek. – Időm drága. Ne üljünk le – intézze mindenki a maga dolgát, ahogy akarja. – Fölszólítom öfölségét: – álljon a puskacsó elé. – Öfölsége ünneprontó. Itt a földön zavarja az előadást, mikor a legnívósabb, ultraglobális világtánczeneszámok jelenései folynak. – Ehhez nincs joga: – az Ítéletet végrehajtom.

HALÁL

Vigyázz, kolléga! – A végrehajtó hatalom én vagyok. Öfölsége legföljebb visszaszállhat magas trónusára a Mennybe, és hagyja az itteni dolgokat a saját medrükben folydogálni. – Hajlandó fölséged visszamenni a – Mennybe?

ISTEN

Természetesen. – De –

BELZEBUB

Elkésett. – A mennyben új Isten van – a Művész urak babája. – A menny új, modern utakra tért. – Ott már úgyse túrnék meg.

ISTEN

A Mennyel ne törődjeteK – amiatt ne a te – fejed fájjon. – Visszamehetnék, de nem akarok. A földön kell rendet teremteni. – Még dolgom van itt. – De visszamegyek, és ott majd számon kérem tőled a golyót, mit a fejemnek szántál. – Hordd el magad. – A Halál maradjon. Vele beszédem van.

BELZEBUB (*pimasz*)

Na, akkor leülök – ha okos szót hallok: örömmel engedelmeskedem. – Miről van szó?

ISTEN

Távozz – Veled később beszélek. – Kotródj.

BELZEBUB

Nem, Uram! – Valljunk színt. Két külön erő vagyunk, és most az erőnket összemérjük. – Ajánlok egy békés utat. – Engedje végigjátszani a cirkuszt, és én tíz esztendeig (*mormogva fejben számol*) tizenkilenc meg tíz az huszonkilenc meg tíz az – húsz, tehát: harminckilenc, azaz: Húsz esztendeig ki nem teszem lábam a Pokolból! – Ha nem fogadná el ezt a javaslatot, ám lássuk: Ki az erősebb? – Kérdezzük meg: mit szól a Halál. – (*vigyorog*) Mégis: – Mit szólsz, kegyelmes úr, kérlek? (*az orrát túrja, amit talál, kipöcköli előre*)

HALÁL

Hú vagyok Uramhoz, az elsőbbség őt illeti. – Ha tárgyalás – legyen komoly. Ehhez tudnunk kellene végre: – Miről tárgyalunk?

ISTEN

A békéről.

HALÁL

Korai.

BELZEBUB (*felkacag*)

Mit mondtam? – Azt mondja, amit én. – Más formában, ugyanazt. Ne csak tőlem hallja az úr!

ISTEN

Korai? – Korai a béke, a Szeretet, a Nyugalom? – Hogy érted ezt?

BELZEBUB

Nem válaszolok. – Arra ott a Halál! – Tessék, pahancsolj, kéhlek!²⁰

ISTEN

Miért korai?

HALÁL (*kelletlenül*)

Még mindig túl sok ember él a földön.

ISTEN

Azt akarjátok: – Mind meghaljon?

HALÁL

---

²⁰ SZIRMAI: MÁGNÁS MISKA

Teremt fölséged újakat. – Új Ádám, új Éva – Ádám és Éva, avagy: Éva és Ádám²¹ – és kezdhessük előlről! –

BELZEBUB *(fölnyerít)*

Nyihaha- Nyihaha²²! – Előre! – Mindig, mindenkoron azt mondom: – Csak előre!

ISTEN

Nem teremtek többé semmit. – Ezt is bánom, ezt az egy Művemet. – De ha már megvan, gazság lenne pusztulni hagyni. – Fölszólítalak: állítsd talpra a hullákat, hogy ez a réműletes sereg nyugalomra, békére döbbsse az élőket. – Ezért kerestelek. – Munkára föl! – Elég volt. – Indulj. Az ördög pedig menjen vissza a – Pokolba.

HALÁL *(összenéz Belzebubbba, meghajolnak)*

Parancsodra, Uram.

BELZEBUB *(orrhangon)*

Parancsodraa, uraam.

HALÁL *(sípolt egyet, a kocsit szép hangosan, lovastul előáll)*

Szálljon – szálljon be, fölség –

BELZEBUB

Ellőreee!

ISTEN

Hová megyünk?

HALÁL

Az ördög a – Pokolba, mi meg a hullákat hadtestbe szólítani. – Ott száguldozunk majd: – A halottak élén²³.

ISTEN

Jó. – Köszönöm. *(beszáll, rázárják)*

BELZEBUB *(a katona-kocsinak súgva parancsol)*

Az öreget vigye a Bolondok házába. – Ott jelentse, hogy békemániás-depressziós, közveszélyes államellenes álmodozó.

Az Ördög és a Halál kezét fognak

BELZEBUB

Emlékszel?

HALÁL

Hogyne:

„Ajtók csapódása –

BELZEBUB

ostor csattogása,

HALÁL

²¹ BULGAKOV

²² Bikini-Nagy Feró

²³ ADY

Láthatatlan lovak
BELZEBUB

hangos nyihogása.

HALÁL
Itt a szünet, vagy se –
BELZEBUB

Nyakunkon az este –

HALÁL
Drága Arany János,
BELZEBUB

Csókolgat a kecske.”²⁴

*Mindketten röhögve el. Belép egy Arany Jánosra erősen hasonlító
akadémiai főtitkárorvos*

AKADÉMIAI FŐORVOS
Úgy – Ön az Isten? – Vigyék a felső hetes mennybe, a többi isten közé.
ISTEN *(már kényszerzubzonyban)*
Többi?! – Milyen többi?!
Mi vette el az eszeteket? – Barmok. – Barmok!²⁵
Sietnem kell – mert így, itt a földön minden romba dől.

*Első finálé:
Doktortánc, esetleg a romeltakarítók táncával párban, és:*

S z ü n e t.

II. / 1. *A Halállal a falu végén. Por és hamueső, williamista harci zajjal*

HALÁL
Fölség, rendelkezésére állok – az Ördögnek port kellett hintenem a szemébe, így
már nem keresztezheti a terveinket. – Mik is a terveink?
ISTEN *(tábornoki kabátot kanyarít a vállára)*
Békét, nyugalmat és Szeretetet hozok a földre.
HALÁL *(simléderes sapkát ad hozzá)*
Ezenkívül?
ISTEN
A békét, a nyugalmat, a szeretetet – öröklétűvé teszem.
HALÁL
Értem. – Továbbá?
ISTEN

²⁴ TAVIANI / BODOLAY: Előre hát fiúk, alias: ALONSAFAN

²⁵ IONESCO: RINOCÉROSZOK

Fölszárítom a könnyeket, behegesztem a sebeket.

HALÁL

Miben lehetek a szolgálatára én?

ISTEN

Te? – Jöjj a Seregeddel.

HALÁL

Ezenkívül?

ISTEN

Ez elég.

HALÁL

Gondolja fölséged?

ISTEN

Igen. – Hiszem. Ha a halottak, a legázoltak fölkelnek, az élők, a legázolók beleremegnek.

HALÁL

Kétlem, fölség. Az élők idegei elnyűtt, állati idegek már egy ideje. – Az élők közül is kéne egy Sereg. – Őszintén mondom: szörnyen unom már a rengeteg munkát, amit ez a Cirkusz ad. – „A Munka: járványos betegség”²⁶ (*nevetgél*)

ISTEN

Tessék?

HALÁL

Ezt valami Prófétafilozófus mondta.

ISTEN

Nem erről van szó.

HALÁL

Hanem? – A Cirkusznak kéne véget vetni, ugyebár.

ISTEN

Pontosan.

HALÁL

Részemről: rendben. – Holnap elkezdem a hullák seregét toborozni – de kérem: próbálja meg az élők Seregét talpra állítani az ügyünk érdekében.

ISTEN

Megpróbálom – még ma hozzáfogok. – Itt kezdem, a faluban.

HALÁL

Sok sikert, fölség. – És türelem. A türelem jövőt terem. – Mihelyt készen áll Seregem, indulok. – Jó éjt.

ISTEN (*megöleli*)

Köszönöm, barátom. – Örökre kegyembe fogadlak.

A Halál integetve el. Vad kutyaugatás faluszerte, őfelségét megkergetik kissé. A kutyaugatós, utóbb pitiző cirkuszi tánca.

²⁶ MARX: WORK IS A DISEASE – idézi a prágai Művészeti Múzeum egy piros trikón.

ISTEN *(lihegve megáll)*

Hogy kezdjek hozzá? – Az alvó embereket mégse kelthetem fel, dühöseks lesznek.

A kutyák (ha van elég az adott Társulatban, akkor a bioszockaprealisták is) köréje gyűlnek. Jajgatás hallik

ISTEN

Mi ez? – Ki van itt?

GRUNCSER *(fej nélkül és fél lábbal jön, kissé egzaltált)*

Tábornok úrnak alássan jelentem: Gruncser Aladár vagyok. A röplőgépünket lelőtték, még tegnap, mindnyájan szétfroccsantunk. – Nekem csak az egyik lábam meg a fejem szállt el, de az megvan, itt hozom a kabátom alatt. – Nehéz így járni-beszélni.

Tábornok urat utoljára akkor láttam, mikor elvitte a mentő a bolondkocsiban, én meg ló nélkül még csak idáig sántikálhattam el a tábornok úr után. – Hála istennek, hogy itt van, tábornok úr, legalább visz egy kicsit a hátán. – Hátha találunk valami nekem való lábat.

ISTEN *(megörül)*

Jó, hogy itt vagy, fiam – éppen nagy szükségem lesz rád. – Gyere, segíték: viszem, a fejedet. *(átveszi)* Mintha nedves volna az arcod.

GRUNCSER

Elejtettem párszor. –

ISTEN

Nem tart már sokáig – azt remélem.

GRUNCSER

Mi? – A világcirkusz?

ISTEN

A Halál nemsokára talpra állítja Seregét, és akkor: – Vége.

GRUNCSER

Vége? – Kinek? – Találkozni tetszett a Halállal?

ISTEN

Hogyne. – Itt a faluban beszéltek meg a teendőket, fél órája sincs tán.

GRUNCSER *(fontoskodik)*

Kár, hogy nem voltam ott. Jó tanácsokat adhattam volna: egész életemben nagyon okos ember voltam ám.

ISTEN

Tanácsaidra szükségem lesz, fiam, mert a Halállal úgy állapotodtam meg, hogy én is Sereget gyűjtök – az élők közül. – Szerinte így biztosabb a Siker.

GRUNCSER

Ami élő, mégis csak élő – igaza van a halálnak.

ISTEN

Hogyan tovább?

GRUNCSER

Lábra mindenképp szükségem lenne, már csak a tekintély miatt is. – Hol lehetne szerezni egy lábat?

ISTEN

Tán találunk a faluban.

GRUNCSER

Meglátjuk.

Elszánt kutyák ugatnak ismét

A KUTYÁK KÓRUSA

Kritt- kritt- kratt- krutt- kritt- kritt- Vahaúúúú!

GRUNCSER

Ha harapni akarnak, üljön gyorsan a földre tábornok úr, ettől megijed a kutya, és elszalad.

ISTEN *(leül a földre)*

De hogy kezdjük el a sereg toborzását?

GRUNCSER

Nem túl jó nekem itt, a tábornok úr hóna alatt, kezdjük a lábbal. – Arra, a Tábornok úr orra felé *(a fej nélküli alak mutatja is)* van a legközelebbi kisváros. – Ott, a piactéren ismerek egy susztert. – Reggelre odaérünk.

Éjszakai kísértettánc, majd:

II. / 2. Reggel a Városban. Harangok

ASSZONYKÓRUS A TÉREN:

Legyen már vége! –

Legyen vége már! – Legyen béke már!²⁷

Eresszék haza szegény embereinket,

Kikről elevenen nyúzzák a bőrt!

Legyen már vége,

Elveszik az embereinket,

Elveszik a gyermekeinket, jószágainkat, kenyerünket.

Nincs fa, nincs ruha, nincs mit ennünk!

Nincsen semmi!

Nincsen semmi, ami van,

Egy való van: a Nincsen.

Az Ördög a rokonunk

S ellenségünk az Isten.²⁸

²⁷ BABITS

²⁸ ADY

ISTEN

Hozzátok szólok: – Hallgassatok meg, Emberek! –
 Gonosz játékot üznek veletek,
 Sokkal bűnösebbet, mint hiszitek!
 Álljatok föl, keljetek föl – jöjjetek velem.
 Mindnyájan, akiken sebet ütöttek.
 Jöjjetek mind egy szálíg, akiknek a vérén keresztül
 úzik ezt a rohadt társas játékot a földön.
 Jöjjetek Mind, akiknek semmi köze mások aljas játékaihoz.
 Induljunk!

ASSZONYKÓRUS

Gyerünk – Föl, föl! – Gyerünk! *(és persze énekelnek:)*
 Föl föl, rabszolgák, itt a Vége –
 Föl, föl te éhes – – –

Sortűz. – Csendőrök érkeznek, az Istent vasra verik. Gruncser teste elzuhan. Néhány további hullával együtt kivonszolják

ISTEN *(bilincsben – a hóna alatt még ott a fej)*

Mit böködsz, fiam?

GRUNCSER *(súgva)*

Baj lesz – kivégzik a tábornok urat, meglássa. – Engem meg belöknek valami gödörbe. – Jól emlékszem még életemből: – Ilyenkor jön a baj: A csendőrök mostanában mindenkit fölakasztanak, aki békességet akar. – Vigyázzunk, mert még fölakasztják.

ISTEN

Hová akasztanak?

GRUNCSER

Kötélre. – A másik végét egy oszlopra, azt úgy megrántják alulról a lábát, hogy mindjárt kifícamodik a nyakcsigolyája.

ISTEN

Ejnye.

GRUNCSER

Találjon ki valami trükköt, Tábornok úr.

ISTEN

Mire gondolsz?

GRUNCSER

Mondjuk, ha valami állattá változtatná a csendőröket. – Teszem azt: kakassá. – A tolluk már úgylis ott libeg a kalapjukon.

ISTEN

Nem rossz ötlet: – megpróbálom.

Sikerül. A két csendőr kukorékolva elkotródik, a bilincs lehull

GRUNCSER

Tudja, tábornok úr, mi jutott eszembe? – Az jutott eszembe –

ISTEN

Valami ésszerű gondolat?

GRUNCSER

Föltétlenül. – A Toborozást legjobb lesz a hivatalos Sorozáson kezdeni!

ISTEN

A fő baj, hogy a Cirkusz a békés emberből is állatot csinál. – Tulajdonképpen –
Mi az a sorozás?

GRUNCSER

A sorozás olyan, mint mikor kimegyünk a tehénpiacra, és látjuk, hogy a
mészárosok tapogatják a tehén gerincét. – Elég jó állapotban van-e vágási célra.
– Épp ilyen a sorozás. Megtapogatják: – vágási célra.

ISTEN

Kik tapogatják meg?

GRUNCSER

A doktor urak.

ISTEN

Ott helyben levágják?

GRUNCSER

Dehogy. – Leszállítják. Mint a kupeczek. – A cirkuszban vágják le őket. –
Asszem, itt vagyunk.

ISTEN *(olvas)*

To-bor-zó-ir-oda. – Látom. *(végigméri a közönséget)* – Elég rossz bőrben
vannak.

GRUNCSER

A hizlaltabbja már elenyésztődött.

ISTEN

És ezek?

GRUNCSER

Psszt. – A Bizottság.

Bevonul a Sorozóbizottság

FŐSOROZÓTISZT

Kezdhethük.

Bevezetnek öt meztelen férfit

Ezek?

CSENDŐR

Elfogott bujkálók.

Az Isten elejti Gruncser fejét, az begurul a sűgő/ vagy egyéb lyukba

ISTEN

Mi a –

FŐSOROZÓTISZT

Mi a Zisten!

CSENDŐR

Jelentem: – Semmi.

FŐSOROZÓTISZT

Már látomásaim vannak.

GRUNCSEK (*feje, a távolból elhalóan*)

Kevesebbet kellene inni.

FŐSOROZÓTISZT

Akkor tehát: Maga ott! – Jöjjön közelebb!

Az előlépő szép szál szőrtelen meztelen legénynek nincs semmi a lába között

Hajoljon előre! – Gyerünk már!!

ISTEN

Nem tűröm, hogy az angyalaimat profanizálják, vagy besorozzák őket! – Én vagyok az Isten! – Ha azonnal el nem bocsátják őket, az egész Bizottságot a pokolba hajítatom! – Ti meg kukoricán fogtok térdepelni, ha hazamegyek végre. – Hol a ruhátok? – Nem szégyellitek magatokat? Mi a nyavalyát kerestek a földön?!

A PUCÉR ANGYALI KVINTETT (*térdre veti magát*)

Téged! – Csak téged, Atyánk! –

Csak Téged keresünk mi!

Százan jöttünk le a földre,

Hogy elmondjuk a Nagy újságot:

Az ördög új Istennőt hozott az égbe,

Az egész birodalom eszt összezavarta!

Elfoglalta a trónod!

De mi nem hagytuk annyiban!

Bizony mondtuk néki:

„Foglalod a kurvanyádat,

De nem ám a mi ha – ”²⁹

ISTEN (*közbeváág*)

Mi a – ?! – Nem sül ki a szemetek ruhátlanul járni? – Csóré banda! Hol a ruhátok?

A PUCÉR ANGYALI KVINTETT

---

²⁹ PETŐFI

Lehúzták rólunk.
 Megláncolták a kezünket,
 Puskatussal ütötték a hátunkat,
 Pedig senkit nem bántottunk,
 Az utcán föl-alá, békésen –
 Illedelmesen mendegéltünk –
 Téged keresünk! – Csak Téged keresünk mi! (*dalra fakadnának:*)
 Mikor még semmi – hegyek nem voltak³⁰ –
 ISTEN
 Mars, nyomás kifelé az ablakon! – Azonnal! – És várjatok rám a Templom előtt!
 – Kifelé!

A PUCÉR ANGYALI kvintett kiugrál az ablakon

FŐSOROZÓTISZT
 Utánuk!
 FŐCSENDŐR
 Fegyverbe! – Lóra!

*Lövöldözés, káosz. A nép kollektív táncos röhögésben ugrándozik –
 mutogató ujjakkal – a minden nélkül meztelenül rohángáló angyalok
 láttán*

ISTEN (*két jól irányzott mozdulattal rendet teremt*)
 Ide, hozzám! – Ide gyertek! – Ezennel leánnyá változtatlak benneteket. – Azokat
 tán nem üldözik. – A földön kitört a gyalázat. – Becstelen gonoszsággal halomra
 ölik az embert. Ennek véget kell vetnünk, de gyorsan. A Halál már szervezi a
 holtak seregét. Nekünk az élők közül kell ugyanilyen Sereget szerveznünk.
 Elmentek azért most széjjel a Városba, és bujtogatni fogtok. –
 Megmagyarázzátok az Embereknek, hogy miben különböznek a vadállatoktól. –
 Szavaitokat gyújtó tűzzé alakítom – menjetek! – Lázítsatok. – A Tömeg
 mozduljon végre – tiltakozzon. Terjedjete, mint a tűz. – Lobbanjatok lángra
 majd, ha itt az idő. – Legyen béke és szeretet a földön. – Induljatok!

*A leánnyá változott angyalok szétrebbenek, Gruncser két lábbal, fejét a
 rendes helyén tapogatva: visszajön*

II. / 3. A templom előtt

ISTEN

³⁰ 90. ZSOLTÁR a PROTESTÁNS énekeskönyvben

Munkálkodjunk mi is – fölveszem újra emberi alakom. (*ismét a tábornoki kabátban*)

GRUNCSER

Tábornokom! – De hogy a –

ISTEN

Hajh, merre menjünk, hogy Délre jussunk?³¹

GRUNCSER

Merre? – Mi merre? – Mit csinálunk? – Itt és most. – Úgy érzem magam, mintha valami kocsi elgázolt volna. – A fejem – a lábam. Mi történt a sorozáson?

ISTEN

Apróbb zavar. – De lám, a lendülettel téged is megreparáltalak.

GRUNCSER

Köszönöm. – Hálásan köszönöm. – És toborzott valamit – tábornok úr?

ISTEN

Dehogy. – Ott találtam az angyalaimat: be akarták sorozni őket. – Hallott már ilyet a Világ? (*az öklét rázza*) Elképesztő. De minden rendben: angyalaimat kislányokká változtattam, mostantól ők toboroznak.

GRUNCSER

Kislányok? – Erre kíváncsi vagyok. És mit csinálunk mink?

ISTEN

Énekelünk. (*rázendít*) Hogy még sem ég sem föld nem volt formálva³² –

GRUNCSER

De –

ISTEN

Nézd: – Ott jön egy angyalom, látod? – A tömeget keresi ő is. – Szépen indul ügyünk.

GRUNCSER

Melyik az angyal, ha kérdeznem szabad?

ISTEN

A kis fehérruhás. – Látod, milyen ártatlan?

GRUNCSER

A szőke?

ISTEN

Ő. – Gabídiusz, gyere ide.

GABÍDIUSZ (*feljön a nézőtér felől*)

Parancsolj, Atyám.

ISTEN

Ide jöttél, a templomhoz?

GABÍDIUSZ

Igen, itt sokan lesznek. – Ez a Te házad, és téged szeretnek, atyám.

ISTEN

---

³¹ ADY

³² Lásd a 27. jegyzetet ☺

A jelek mást mutatnak. – És – mit teszel? – Vagyis: – hogyan?

GABÍDIUSZ

Fölmegyek a szószékre – prédikálni fogok. – Lázítok.

ISTEN

Nagyon jó! Nagyszerű! – A többiek?

GABÍDIUSZ

Szerte a városban. – Kocsmákban, gyárakban, tömegszállókon – ahol a legtöbb ember van.

ISTEN

Remek, Gabídiusz! – Menj, prédikálj! – Ajkodon a tűz az én akaratom.

*Gabídiusz bemegy a szószékre, az Isten ezúttal gregoriánt énekel – latinul.
Gruncser tercel hozzá*

GABÍDIUSZ *(a szószéken)*

Nem vagytok vadállatok! – Emberek vagytok, az én Atyám fiai. A béke a szívetek aranya. Nyissátok meg szíveteket ez arany számára, mert az én atyám ezt kívánja tőletek.

Tömjénes szertartásos misetánc, minden elképzelhető kelléssel és fél tonna rózsaszírommal

ISTEN *(elragadtatással suttogja)*

Győzni fogunk –

GRUNCSER

A misének vége – azt hiszem, indulhatunk.

ISTEN

Megvárjuk Gabídiuszt. –

*Várnak néhány órát. Órák, harangok. Kubista táncok. Puskák és galambok.*³³

ISTEN

Mit gondolsz, miért nem jön?

GRUNCSER

Olyasmit mondhatott, ami be van tiltva a mostani időkben. – Tán már ki is végezték valahol a templom mögött. – Ki van szögezve a templom kapujára:

ISTEN *(olvas)*

Sta-Tá-Ri-Um. – Hümm. – Az mi?

GRUNCSER

Akkor minden lehet. – A Statárium – mint az Istennyila, akkor csap le – mikor nem is gondolná az ember.

³³ Tatay Sándor – természetesen semmi köze semmihez.

ISTEN

Megölték volna?

GRUNCSER

Ki tudja. – De jön a sekrestyés a templomot bezárni, az tán tudja.

ISTEN

Nem látta véletlenül Gabídiuszt?

SEKRESTYÉS

Kit?

GRUNCSER

A kislányt, aki prédikált.

SEKRESTYÉS

Azt a kis... – hogy hívják?

ISTEN

Gabídiusz.

SEKRESTYÉS

Másik nevet mondott – hallottam, mikor a plébános úrtól engedelmet kért. Azt mondta, a pápa levele van nála, hogy ő leány ugyan, de prédikátor – csodagyerek. – Egész más nevet mondott.

ISTEN

Jó – hol van most? – Meghalt?

SEKRESTYÉS

Dehogy halt. A plébános úr hívta ebédre – most is ott van.

ISTEN

Merre lehet bemenni a plébános úrhoz? – Én atyja vagyok a csodagyereknek.

SEKRESTYÉS

Hát – ööö – nem is tudom. – – *(némán mutatja az utat, majd kulcsait igencsak csörgetve el)*

ISTEN

Lásd, ezt nem szeretem. – Egy angyal minek megy ebédre? – Minek?

GRUNCSER

Talán, mert ember. – Embernek változtatta, tábornok úr. – Leányembernek.

Fontos, hogy ebédje legyen, különben a fűbe harap.

ISTEN

És miért marad ilyen sokáig?

GRUNCSER

Biztos vacsorára is meghívta a plébános úr.

ISTEN

Majd adok én nekik Vacsorát. – Melyik szoba lehet az?

GRUNCSER

Tán ott, az emeleten.

Fölmennek, az Isten beles az ajtó világító kulcslyukán

ISTEN

Tényleg itt van – de nem vacsoráznak. – – Imádkoznak. A pap fölismerhette benne az angyalt: térdepel előtte, úgy imádja.

GRUNCSER (*benéz*)

Na, szegénykém – ajjjaj – megette a fene –

Lesújt a villám, Gruncser elhanyaglik. Egy lángoló, ordító pap rohan, zuhan, őt is agyonvágja egy villám. – Kegyetlen vihar. Az Isten, mint Lear a Viharban. Üvölt. – – Aztán tovább üvölt

ISTEN

Vége lesz, emberek! – Vége lesz! – Halló emberek, vége lesz! – Lázadjatok! (*rohan*) Béke lesz! – Utánam!

Fegyveresek veszik körül

Nem változom át semmivé! – Itt állok – mint igaz Isten az igaz ember képében. – Mit akartok?

FŐCSENDŐR

Parancsunk van elfogni téged: – Lázító vagy.

ISTEN

A Gonosz ellen lázítok – de persze: elfoghattok.

FŐCSENDŐR

Elfogunk. – a Törvény nevében.

ISTEN (*kinyújtja két kezét*)

Tessék – rendelkezetek velem.

II. / 4. *A pince. A Krisztusok bálja. Rabtánc*

RAB (*Gruncser játssza, fölismerhetetlenül: szakállal*)

Miről ordítottál?

ISTEN

A tűzről, amelyik most gyullad.

RAB

És a rügről, amelyik fakad? A hajnalról, ami pirkad? – Erről kiabáltál ott – a pincén kívül?

ISTEN

Erről.

RAB

Látod, ezért vagy itt. Mi is erről kiabáltunk – és ezért vagyunk itt. Hetet ma végeznek ki közülünk, a többit talán holnap. – Hatalmas Titok a Holnap³⁴. – Rád mikor kerül sor?

ISTEN

Reám? Soha! – Én az Erő vagyok – A korbácsolom most suhog át a Világon.

RAB

Szóval: – Bolond vagy.

ISTEN

Nem.

RAB

Megjegyzem, nem sokat érsz vele: – Itt kivégeznek, ha bolond vagy, ha nem. Voltál már a Vésztörvényszék előtt?

ISTEN

Nem.

RAB

Nagyon kiabálhattál, ha egyenesen ide, a siralomházba hoztak. – Civilben mi vagy?

ISTEN

Én vagyok az Isten.

RAB

Aha. – Én meg a rab próféta. – Nem arab, hanem: a Rab.

A többiek röhögnek

ISTEN

És miért vagy itt?

RAB

Amiér' te.

ISTEN

Mi ez itt?

RAB

Pince. Kripta. – Költőknek: Akasztófagyökér. – Innen nő ki az akasztófa mindannyiunk számára. – Hivatalosan: Siralomház.

ISTEN

És ők?

RAB

A halálraítéltek. – Krisztusok a keresztfa alatt. – Lázítók, igehirdetők, igaz fiúk, szentek. Utálták a bűnt: Ezért bűnösök. – Szerették az igazságot, azért halnak meg. Több a lelkük és emberibb a szívük, ezért kötik föl őket. – Lázítók.

ISTEN

Rám is ezt mondták.

---

³⁴ WYSPIANSKI

RAB

Azért kötnek föl.

ISTEN

Kik?

RAB

Ők.

ISTEN

És ha nem hagyom?

RAB *(nevet)*

Azzal sokra mégy. – Mit mondtál a főügyésznek? Vagy mit fogsz mondani? Jó szónok vagy?

ISTEN

Főügyész?

RAB

Majd elébe visznek.

ISTEN

Az ítél halálra?

RAB

Teljes nyugalommal.

ISTEN

Nem félek. – Ti féltek? Hívd a többieket. – Gyertek, barátaim. –

Megvigasztallak benneteket. – Én vagyok az Isten. *(a pince közepéről integet)*

Nem jöttök? Nem halljátok szavam?

Csönd

A FAL HANGJA

Jaj!!

EGY ELEMLÁMPA *(bevilágít)*

A tegnapi hét.

A FAL HANGJA

Jaajj.

Hét árnyék eltűnik, megcsikordul a zár

ISTEN

Krisztustársaim – imádkozzunk értük. – Az ember –

A HALÁLRAÍTÉLTEK KÓRUSA

Állat –

ISTEN

Az ember – Az ember –

A HALÁLRAÍTÉLTEK KÓRUSA

Állat.

RAB

Mert: hiába nékem a Te vígságod, ha az én vérem virít rajta – barátom. A nap harcosa vagyok, ám a melegében akarok fürödni, közösen veled. Ha megfagyok: füttyülök a napodra, meg rád is. – Már kelőben a nap. – De a siralomház sötétje nem olvad föl semmiféle naptól. – Aki az ellenkezőjét állítja: az vagy tébolyult, vagy hazug.

A FAL HANGJA (*basszus*)

Vért!

REMIKE HANGJA (*szoprán*)

Igen: vért!

Szélzúgás

RAB

Érzed a döglött kutyák szagát? – Vagy ez a kor?

ISTEN

A Kor? – Az is lehet.

REMIKE HANGJA

Vért!

Haláltáncos áttűnés. Hentesmajális

II. / 5. A véstörvénytörő

A FAL HANGJA

A véstörvénytörő előtt állsz.

ISTEN

Igen? – Tehát önök ítélik halálra az embert? – Erre kíváncsi vagyok.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Álljon fel. – Hogy hívják?

ISTEN (*mosolyog*)

Zelebusz Matarkurríbiusz Zejkalánka. – Név nélkül nem ítélnék?

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Hány éves?

ISTEN

Nem számolom. – Nincsenek határait.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Itt ne lázítson! – A határok örökkévaló fogalmak, a nyelvben elszigetelt ember egyetlen boldogulási köre, melyen kívül nincsen számára hely! Vegye tudomásul!

ISTEN

Jó – tudomásul veszem. – Miért kiabál?

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Ön lázadást szított.

ISTEN

Beismerem.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Hazaáruló!

ISTEN

Ezt nem értem.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Fölségáruló!

ISTEN

Ezt végleg nem értem. – De ha kell: beismerem: lázítottam.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Beismeri?

ISTEN

Úgy van.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Akkor nincs több kérdezni valóm.

ISTEN

Akkor indulunk?

FŐÜGYÉSZ

Még nem!

ISTEN

Ön kicsoda? –

FŐÜGYÉSZ

A Vád vagyok.

ISTEN

Mit akarsz tőlem?

FŐÜGYÉSZ

Vádolom – Önt. – Vádolom, mint a törvényes rend fölforgatóját, fölségsértőt, hazaárulót, lázítót. – Akinek züllött agya nem csak az apáink által szentesített törvényeink szent kárpitján ütött csorbát, hanem a Természet Törvényén is, mely bölcs mindentudással úgy rendelkezett, hogy szép és boldog élet csak ott legyen a földön, ahol a Törvények glóriás régiségükben, antik megmásíthatatlanságukban védik az emberiséget a boldogtalanság ellen. Ön törvénytíró. – Azt hirdette: minden törvény rossz, amely az embert szabad akaratában korlátozza. – Kétkedett meglévő kipróbált Törvényeink egyedül üdvözítő voltában – azt kérdezvén: jogos ez? Jogos az? – Holott tudnia kellett, hogy az állami jogfolytonosság az örök élet egyetlen titka. – Ön kártékony. Mint a törvényes rend fölforgatója, halált érdemel. Ez a halál – egy. – A halál kettő –

ISTEN

Ennél nagyobb szemtelenséget még nem hallottam. – Tréfának persze megjárja, Hányadik halál?

FŐÜGYÉSZ

Kettedik.

ISTEN

Harmadik is van?

FŐÜGYÉSZ

Van. Előbb jöjjön a Kettő: (*papírokban turkál*) – Hiteles följegyzések szerint, többször is azt mondta, hogy a Cirkusz főművész urait megkorbácsolatná. – Ez: fölségsértés. – Hazaárulással vádolom Önt, mert – hazaáruló.

ISTEN

Hm. – Egyébként csak isten vagyok. De azért csak beszélj, amit és ameddig jól esik. – Kint már lázonganak.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

Lázonganak?

ISTEN

Az ember azért nem egészen barom, hogy örökké idióta maradjon – Halljuk hát a „hazaárulás” antik ügyét.

FŐÜGYÉSZ

Halljuk. – Szóban, vagy képekben óhajtja, vádlott?

ISTEN

Képekben. – (*mosolyog*) Úgy könnyebben megértem.

FŐÜGYÉSZ

Az asztalon van papír-ceruza. – Húzzon a papírra egyenes-görbés vonalat. – Úgy. – Gondoljon a vonal mellé házakat és embereket. – Gondolt?

ISTEN

Gondoltam.

FŐÜGYÉSZ

Ez a haza. – A vonalon túl: egy haza, a vonalon innen: másik haza. – Amelyik innen van a vonalon: – az innen élő emberek hazája. – A vonalon túli haza: – a túllévő emberek hazája. Aki hazaáruló, az ezt a vonalat árulja éppen.

ISTEN

Vonalat, házat, hazát árulok? – Mi ez – világosabban?

FŐÜGYÉSZ

Ahol világosabb az ég, kékebb az ibolya – igazibb és szebb, mint máshol.

ISTEN

Hol máshol? – Ha más vonalak is vannak, és csupa vonalakból áll a föld?

FŐÜGYÉSZ

Ott. – Mindig, mint Máshol. – A vonalon innen lévőké szebb, mint máshol. – Ha aztán a vonal arrébb kerül, a Legszebbség is megy vele. – Azon nyomban. – Nagy dolog ez, kérem.

ISTEN

Hiszem, fiam, hiszem. – Csak zavarosnak találom.

FŐÜGYÉSZ

Mert – államellenes fölforgató.

ISTEN

Aha. – Jön még hátralévő halál?

FŐÜGYÉSZ

Jön a négy. – Vádolom, mint lázítót. – A lázítás büntette –
ISTEN

Lázítás: föllázítani a tetüket a főkán: – Ne csípjék egymást!

FŐÜGYÉSZ *(az Elnök felé)*

Ez beismerés. Enyhítő körülmény. – Golyó és nem kötél által. – Leülhet –
ISTEN

Köszönöm. *(leül)*

A BÍRÓSÁG ELNÖKE *(feláll)*

Álljon föl!³⁵ – Van még mondanivalója?

ISTEN *(ülve marad)*

Túrhetetlenül komikus az egész Rendszerük. A gonoszság agyrémeinek ez a papi méltósága, mintha egyenesen az Égből jött volna. – Menjetek haza.³⁶ – Haza, és igyatok szilvóriumot, éljétek szépen a kutyák életét. – Csalódott vagyok és szomorú. – Nincs más mondanivalóm.

A BÍRÓSÁG ELNÖKE *(üt a kalapáccsal)*

Államellenes lázítás büntette miatt golyó általi halálra ítéltetik. – Az ítélet huszonnégy órán belül végrehajtandó. – Lépjen közelebb –

Az Isten feláll, lép egyet –

FŐÜGYÉSZ *(ordít)*

Nem maga!

Újabb vádlottak tömege láncokkal – a Hóhérok tánca – fekete paragrafusokon és vörös betűkön, kötéllal a kezükben

ISTEN

Emberek! Mosolyogjatok! – Én vagyok az Isten. – Bizony mondom néktek, mire kiléptek e sötét teremből – a Nap csókkal fogad benneteket. *(Elcipelik)*

II. / 6. A pincében. Sötét

ISTEN *(belökik)*

Rosszul mondtátok: ez nem a Krisztusok bálja, ez: halottvirrasztás. – Ez nem Bál, mert nem ujjong a szívetek, ez a hely koporsó és –

RAB

Koporsóban nem lehet bált tartani? – „Gyerünk és mulassunk!”³⁷

³⁵ Hernádi Gyulus

³⁶ SHAKESPEARE: CORIOLANUS

³⁷ ADY

A halálraitéltek nyögdecslő táncetűdje

ISTEN

Mért vagytok ilyen szomorúak? – Azt hiszitek: Reggel már nem tudtok jajgatni?
 – Vagy nem tudátok, hogy egyszer mindenképpen megáll a szívetek
 dobbanása? – Nem öröktől fogva vagytok a Reggel borzalmának tudatában?
 – Itt talán kisebb a koporsó, de a Misztérium, ami rátok vár: ugyanaz. –
 Végeredményben még távolabb sincs sokkal. Legyetek vígak. A tények
 sivársága legyen a Dac a lelketekben. – A szép élet nagygyá teszi az ember utolsó
 pillanatát is. – Az ördög elkésett az akasztásokkal, a cirkuszponyvába már
 belekapott a tűz. Nem kerül sor rátok: – a hóhérok immár a saját életükért
 reszketnek.

A halálraitélteket kitáncoltatják az örök. – Csönd

ISTEN

Vajon miért hagytak egyedül? – Vagy ránk majd később – –
 Különös – az emberek az ördögnél is jobban értenek a pokolbeliséghez. –

Egy ór érkezik, új pappal, katonákkal

ISTEN

Miért hagytak engem utoljára?

ŐR

Golyó általi halálra ítélték – azokat kötélre. – Kivégzésük virradat előtt hajtatik
 végre, a magáé ébresztőkor. – Készüljön.

ISTEN

Már ébresztő?

ŐR

Itt a szent atya, ha kívánja, ébresztőig itt marad.

ISTEN

Azok – kívánták?

PAP

Igen, mindnyájan megtértek.

ISTEN

Akkor én is megtérek – természetesen.

PAP

Isten legyen irgalmas a bűnös emberekhez –

ISTEN

Kicsoda Ön? – A pap? – Mindig ezt csinálja: bejön azokhoz, akiket vinni
 akarnak? – Vigasztalja őket? – És ettől vigadnak szegények?

PAP

Szenvedésükben nincs más menedék: a Vallás vigasza.

ISTEN

Igaz. Lám én Filozófiával kísérleteztem, de mikor percek választják el az embert a sírtól, nem lehet megkívánni, hogy filozófus legyen – belátom. – A vallás primitívebb a filozófiánál?

PAP

A vallás – a Filozófia leszűrődése: az örök Igazság.

ISTEN

Igen? Ez a vallás? –

PAP

Készüljön a gyónásra – imádkozzon velem.

ISTEN

Kissé járatlan vagyok a – dolgokban: – Mi az a gyónás?

PAP

Bűnbánat és bűnbocsánat. Az Úr a megtérő bűnösöknek mindent megbocsát.

ISTEN

Az Úr? – Melyik úr?

PAP

A magasságban lakó Isten.

ISTEN

Itt valami tévedés lesz a vallásban, azt hiszem. – A magasságban lakó Isten egyáltalán nem bocsát meg a megtérő bűnösnek. – Szépen néznénk ki, ha mondjuk Ön itt most megölne engem, aztán a véres késével a kezében a hullám előtt térdelve szánná-bánná tettét, és ezzel már rendben is volna. Tévedés. – A bűnös a pokolba kerül, semmi kegyelem. – A valóság az, barátom, hogy az Isten egyáltalán nem gondol rátok. – Okos, értelmes lények: intézzétek a magatok sorsát. Papoknak pedig Költőket válasszatok, akik új, pompás meséket szőnek, és szónokművészeket, akik hitté emelik a mesét. – Ezt szeretném.

PAP

Ön istentagadó?

ISTEN

Én? – Semmiképp. – Azt hiszitek az Istenetekről, hogy egészen értetek van. Illetve: dehogy hiszitek. – Hitetlenek vagytok. Pedig – aki hinni tud: boldogabb, mint a hitetlen.

PAP

Ön okos ember.

ISTEN

Nem. – Én Isten vagyok.

PAP

Szóval – –

ISTEN

Szóval: – Bolond. – Ezt akarta mondani.

ŐR (*belép*)

Induljunk –

PAP

Már ébresztő van? –

ŐR

Nem várjuk a reggelt.

PAP

Miért?

ŐR

Nem tudom –

*A szél zúg, a Szél tánca – ennek keretében az Istent ismét kocsiba hajtják.
– Kocsi-út az éjszakába –*

ISTEN

Fut velem egy rossz szekér,

Utána mintha jajszó szállna,

Félig mély csönd és félig lárma,

Fut velem egy rossz szekér.³⁸

Majd: az érkezés

II. / 7. A kivégzéses Szabadság terén

ŐR

Lépjen ki!

Négy fegyveres katona előlép a ködből. Velük a főparancsnok

A FŐPARANCSNOK *(olvas)*

A Törvény nevében – – okulással mindenki számára – – Végrehajtani!

(megvillan a kardja)

A négy puska eldördül

A FŐORVOS *(súgja)*

A levegőbe lőttek.

A FŐPARANCSNOK

A következő sor! – Fegyvert! – Vállhoz! – Tűz!

A négy puska eldördül

A FŐORVOS *(súgja)*

---

³⁸ ADY

A levegőbe lőttek –
A FŐPARANCSNOK
Ki vállalkozik a kivégzésre?

Senki nem mozdul a katonák négyszögéből

A FŐPARANCSNOK (*előrántja pisztolyát, felhúzza, céloz és megtántorodik*)
Mi ez?

A HALÁL (*előkerül, és némán az ég felé mutat*)

A FŐPARANCSNOK

Mit akar? – Mi az ott?

HALÁL (*mosolyog*)

Az én hadseregem. A bénák és vakok hadserege. A legyilkoltak serege. –
Koponyaacsontok. Roncsok. Lábak, sorvadtt karok. Csont, csont, csont – a
millióké!

ISTEN (*kezéről lehull a lánc, széttárja karját*)

Láttam az embert!

*Angyalok éneke hallatszik, a felhők között. A halottak hadseregének mankós-
zimankós azaz hideglelés táncát föl váltja az Angyalok tánca. – Utcagyerekek
rohannak be újságokkal, röpcédulákat szórnak, köveket hajigálnak*

AZ UTCAGYEREKEK KÓRUSA

Az előadásnak vége!

Holnap új műsor!

Érdekes és izgató attrakciók.

Új szereplők! Díjbirkózások!

A nagyérdemű közönség további párt-fogásáért esedezünk!

Belépti díj nincs!

REMIKE (*kéjmámoros sikolya a telefondrót-tölcsérhangszóróból*)

Vért, vért!

UTCAGYEREKEK KÓRUSA (*ordít*)

Az előadásnak vége. – Holnap új műsor!

REMIKE

Vért! –

A MŰVÉSZEK KARA (*fogvacogva*)

Vért!

*A művészek dermedt táncmozdulatokban állnak, majd véres fűrészporeső
közepette kötelek és láncok zuhannak közéjük a földre.³⁹ Ettől aztán az egész*

³⁹ BÁNK BÁN majd CARMINA BURANA

együttes összezuhan. – A nyakukba ráadásnak: a vértől és gennytől fröcsögő főhősnő: – Puff. Placcs.

A MŰVÉSZEK KARA *(a földön, fektében)*

Remike –

BELZEBUB *(kacag)*

Remike, a rém! – Rémike a rem-rem-rem – Remike: a Rééém. *(benyúl a fekvő Nő gyomrába, és amit talál, a komédiástábor képébe vágja)* Mehettek gyónni! – Menjetek! – Ne bámulj, William! – Menjetek – készüljete!⁴⁰ *(röhögve elpárolog)*

UTCAGYEREKEK KÓRUSA *(diszlexiás kánonban olvasgatják a szétszórt röpcédulákat)*

A ZELŐA DÁSNÁK VÉG E!

HOL NA PÚJ MŰS ORR!

ÉRDEKE SÉ SZIGATÓ ATTRAK CIÓK.

ÚJ SZERE PLŐK. DÍJBÍR KÓZÁSOK.

ANAGY ÉRDEM ŰKÖZÖN SÉGG TOVÁ BBI

PÁRT FOGÁS ÁRÉRT ESED EZÜNK.

BEL ÉPTI DÍJN INCS.

BELZEBUB + A HALÁL + A HALOTT MŰVÉSZKÓRUS:

A legszebb náció: A rezignáció!⁴¹

Pártfogoljatok – atyámfiai.

Kinyomtattuk Kolozsváron – az Úr 1926. esztendejében.

ISTEN

Isten veletek. – Ámen.

VÉGE

⁴⁰ SHAKESPEARE: HAMLET

⁴¹ Nyugatnémet vécéfőirat